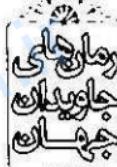

آرزوهای بزرگ

افریچادرلز دیکنز
ترجمه‌ی محسن سلیمانی

امن کوتاه سده ا

درباره‌ی نویسنده

چارلز دیکنز در سال ۱۸۱۲ در خانواده‌ای پر جمعیت و کم درآمد به دنیا آمد. پدرش گرچه کارمند نیروی دریایی انگلستان بود اما هیشه بدھی داشت. برای همین بالآخره روزی داد طلبکارها درآمد و پدر چارلز را به زندان انداختند. اما این پایان ماجرا نبود، چون مدتی بعد وقتی خانم دیکنز دید که از عهده‌ی مخارج بچه‌های قد و نیم قدش برنمی‌آید یک راست پیش شوهرش به زندان رفت و مدتی کنار او زندگی کرد!

آقای دیکنز علاوه بر چارلز، هفت دختر و یک پسر هم داشت، ولی البته از آن‌همه بچه، فقط یکی چارلز دیکنز

شد! البته چارلن یک شبه نویسنده نشد. در کودکی مجبور بود برای کمک به اقتصاد خانواده هم کار کند و هم کتاب بخواند. با وجود این گره بختش تا نوزده سالگی باز نشد. یعنی زمانی که خبرنگار روزنامه‌ی مورینسگ کرایسل در مجلس عوام انگلیس شد و مجبور بود دائم خبر بنویسد و گزارش تهیه کند. با این همه او مثل خیلی از روزنامه‌نگارها دلش را به خبر و گزارش خوش نکرد بلکه برای گرفتن پولی جداگانه از روزنامه‌اش، علاوه بر نوشتن گزارش، داستان‌هایی هم برای مجله‌ای نوشت که این روزنامه عصرها منتشر می‌کرد. خوشبختانه سرانجام نیز اولین رمانش نامه‌های پیک‌ویک را به چاپ رساند و نامش بر سر زبان‌ها افتاد.

یکی از جالب‌ترین ویژگی‌های دیکنر پرکاری او بود.

او که ده فرزند داشت برای تأمین مخارج خانواده اش گاهی
مجبور بود هم زمان روی سه رمان کار کند. گذشته از این‌ها
سردیبیر یکی دو نشریه‌ی دیگر هم بود و آثار دیگران را هم
ویرایش می‌کرد. اما متأسفانه این پرکاری به حدی بود که
او ناگزیر بود شب‌ها مدتی طولانی قدم بزند تا اعصابش
کمی آرام شود!

دیکنز رمان آرزوهای بزرگ را هم مثل بسیاری از آثار
دیگرش نخستین‌بار به صورت پاورقی در مجله‌ی هفتگی
خودش آل دیر راوند^۱ و ده سال قبل از مرگش منتشر کرد.
با این‌که آرزوهای بزرگ تنها اثر مشهور او نیست، منتقدان
این رمان را در بین آثار مشهور دیگرش (الیور تویست،
دیوید کاپرفیلد، داستان دو شهر و...) به لحاظ ساختمنان،

1. All The Year Round

آرزوهای بزرگ

— ۵۰ —

کامل‌ترین رمان وی می‌دانند. دیکنر در سال ۱۸۷۰ دنیا را
وداع گفت.

م. س.